

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (τρίτο τμήμα)
της 15ης Ιουνίου 2005 *

Στην υπόθεση T-7/04,

Shaker di L. Laudato & C. Sas, με έδρα το Vietri sul Mare (Ιταλία),
εκπροσωπούμενη από τον δικηγόρο F. Sciaudone,

προσφεύγουσα,

κατά

Γραφείου Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά
σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ), εκπροσωπούμενο από την
M. Capostagno,

καθού,

* Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική.

αντίδικος κατά τη διαδικασία ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ:

Limíñana y Botella, SL, με έδρα το Monforte del Cid (Ισπανία),

που έχει ως αντικείμενο προσφυγή κατά της αποφάσεως του δευτέρου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ, της 24ης Οκτωβρίου 2003 (υπόθεση R 933/2002-2), σχετικά με τη διαδικασία ανακοπής μεταξύ Limíñana y Botella, SL, και Shaker di L. Laudato & C. Sas,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
(τρίτο τμήμα),

συγκείμενο από τους M. Jaeger, Πρόεδρο, J. Azizi και E. Cremona, δικαστές,

γραμματέας: B. Pastor, βοηθός γραμματέας,

έχοντας υπόψη το κατατεθέν στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 7 Ιανουαρίου 2004 δικόγραφο προσφυγής,

έχοντας υπόψη το κατατεθέν στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 24 Μαΐου 2004 υπόμνημα απαντήσεως,

κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 20ής Ιανουαρίου 2005,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Ιστορικό της διαφοράς

- 1 Στις 20 Οκτωβρίου 1999 η προσφεύγουσα υπέβαλε στο Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) αίτηση καταχώρισεως κοινοτικού σήματος δυνάμει του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ 1994, L 11, σ. 1), όπως έχει τροποποιηθεί (στο εξής: κανονισμός 40/94).
- 2 Το σήμα του οποίου ζητήθηκε καταχώριση είναι το κατωτέρω παραστατικό σημείο:

3 Τα προϊόντα για τα οποία ζητήθηκε η καταχώριση του σήματος υπάγονται στις κλάσεις 29, 32 και 33, κατά την έννοια του Διακανονισμού της Νίκαιας για τη διεθνή ταξινόμηση προϊόντων και υπηρεσιών όσον αφορά την καταχώριση σημάτων, της 15ης Ιουνίου 1957, όπως έχει αναθεωρηθεί και τροποποιηθεί (στο εξής: Διακανονισμός της Νίκαιας), έκαστο των οποίων προϊόντων αντιστοιχεί στην ακόλουθη περιγραφή:

— κλάση 29: «Κρέατα, ψάρια, πουλερικά και κυνήγι· εκχυλίσματα κρέατος· φρούτα και λαχανικά διατηρημένα (κονσέρβες), αποξηραμένα και μαγειρεμένα· ζελέ, μαρμελάδες, κομπόστες, αυγά, γάλα και γαλακτοκομικά προϊόντα· έλαια και λίπη βρώσιμα»·

— κλάση 32: «Ζύθος, μεταλλικά και αεριούχα νερά και άλλα μη οινοπνευματώδη ποτά· ποτά και χυμοί φρούτων· σιρόπια και άλλα παρασκευάσματα για ποτοποιία»·

— κλάση 33: «Οινοπνευματώδη ποτά (εκτός ζύθου)»·

4 Με έγγραφο της 23ης Νοεμβρίου 1999, το ΓΕΕΑ ζήτησε από την προσφεύγουσα να περιορίσει την αίτησή της καταχωρίσεως σήματος, εκτιμώντας ότι αυτή ήταν εν μέρει μη καταχωριστέα ενόψει του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο ζ' του κανονισμού 40/94.

5 Ειδικότερα, το ΓΕΕΑ ζήτησε την απόσυρση της αιτήσεως καταχωρίσεως όσον αφορά προϊόντα εμπίπτοντα στα μη οινοπνευματώδη ποτά της κλάσεως 32 επειδή, κατ' αυτό, η ένδειξη «limoncello della costiera amalfitana» χρησιμοποιούνταν για να υποδεικνύονται τόσο προϊόντα της κλάσεως αυτής όσο και προϊόντα της κλάσεως 33 στα οποία περιλαμβάνονταν αλκοολούχα ποτά, πράγμα που θα μπορούσε να παραπλανήσει τον καταναλωτή κάνοντάς τον να πιστεύσει ότι η φιάλη με την

ονομασία αυτή περιέχει το λίκν γνωστό ηδύποτο limoncello, ενώ κάτι τέτοιο δεν συμβαίνει. Εξάλλου, το ΓΕΕΑ ζήτησε από την προσφεύγουσα να περιορίσει τον κατάλογο των προϊόντων της κλάσεως 33 στο «ηδύποτο με λεμόνια που προέρχεται από την Ακτή του Αμάλφι», δεδομένου ότι το σήμα θα ήταν απατηλό σε περίπτωση που το εν λόγω ηδύποτο θα ήταν διαφορετικής καταγωγής, και τούτο ενόψει του ότι το Sorrente και η όμορη ζώνη χαίρουν καλής φήμης συνδεδεμένης με το ειδικό προϊόν και, ως εκ τούτου, η καταγωγή του τελευταίου είναι καθοριστική για την επιλογή του καταναλωτή.

- 6 Κατόπιν αυτής της παρεμβάσεως του ΓΕΕΑ, η προσφεύγουσα περιόρισε την αίτησή της, όσον αφορά προϊόντα της κλάσεως 33, στο ηδύποτο από λεμόνια που προέρχεται από την Ακτή του Αμάλφι.
- 7 Η αίτηση καταχώρισεως κοινοτικού σήματος δημοσιεύθηκε στο *Δελτίο κοινοτικών σημάτων* αριθ. 30/00 της 17ης Απριλίου 2000.
- 8 Την 1η Ιουνίου 2000 η Limiñana y Botella, SL (στο εξής: η ανακόπτουσα) άσκησε κατά της ζητηθείσας καταχώρισεως σήματος ανακοπή δυνάμει του άρθρου 42, παράγραφος 1, του κανονισμού 40/94.
- 9 Ο προβληθείς προς στήριξη της ανακοπής αυτής λόγος ήταν ο προβλεπόμενος από το άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94 κίνδυνος συγχύσεως μεταξύ, αφενός, του υποβληθέντος προς καταχώριση σήματος, στο μέτρο που αυτό είχε σχέση με προϊόντα της κλάσεως 33 του Διακανονισμού της Νίκαιας και, αφετέρου, του ονομαστικού σήματος της ανακόπτουσας που αφορούσε επίσης τα προϊόντα της κλάσεως 33 και είχε καταχωριστεί το 1996 στο Oficina Española de Patentes y Marcas του Ministerio de ciencia y tecnología (ισπανικό γραφείο διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας και σημάτων), με την ονομασία:

«LIMONCHELO»

- 10 Με απόφαση της 9ης Σεπτεμβρίου 2002, το τμήμα ανακοπών του ΓΕΕΑ δέχθηκε την ανακοπή και, όπως ήταν επόμενο, αρνήθηκε την καταχώριση του σήματος.
- 11 Το τμήμα ανακοπών δικαιολόγησε την απόφασή του στηριζόμενο, κατ' ουσίαν, στο γεγονός ότι υφίστατο, στην ισπανική αγορά, κίνδυνος συγχύσεως, κατά την έννοια του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94, μεταξύ του υποβληθέντος προς καταχώριση σήματος και του προγενεστέρου σήματος, λαμβανομένου υπόψη του ταυτόσημου των σχετικών προϊόντων και των ομοιοτήτων μεταξύ των σημάτων. Όσον αφορά αυτό το πρώτο στοιχείο, το τμήμα ανακοπών κατέληξε στο συμπέρασμα αυτό ύστερα από ανάλυση των οπτικών, φωνητικών και εννοιολογικών ομοιοτήτων μεταξύ των επιμάχων σημάτων απ' όπου προέκυπτε, σύμφωνα με το ΓΕΕΑ, ότι υφίστανται οπτικές και φωνητικές ομοιότητες μεταξύ του δεσπόζοντος στοιχείου του υποβληθέντος προς καταχώριση σήματος, που είναι ο όρος *limoncello*, και του προγενεστέρου σήματος.
- 12 Στις 7 Νοεμβρίου 2002 η προσφεύγουσα άσκησε ενώπιον του ΓΕΕΑ, δυνάμει των άρθρων 57 έως 62 του κανονισμού 40/94, προσφυγή κατά της αποφάσεως του τμήματος ανακοπών.
- 13 Με απόφαση της 24ης Οκτωβρίου 2003 (στο εξής: προσβαλλομένη απόφαση), το δεύτερο τμήμα προσφυγών απέρριψε το αίτημα της προσφεύγουσας. Κατ' ουσίαν, το τμήμα προσφυγών έκρινε, αφού προηγουμένως επισήμανε ότι τα προϊόντα του προγενεστέρου σήματος κάλυπταν αυτά του υποβληθέντος προς καταχώριση σήματος, ότι το δεσπόζον στοιχείο του υποβληθέντος προς καταχώριση σήματος ήταν ο όρος «*limoncello*» και ότι το υποβληθέν προς καταχώριση σήμα και το προγενέστερο σήμα ήσαν, οπτικώς και φωνητικώς, λίαν παραπλήσια, οπότε υφίστατο κίνδυνος συγχύσεως μεταξύ αυτών των δύο σημάτων.

Αιτήματα των διαδίκων

- 14 Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:
- να ακυρώσει και/ή να μεταρρυθμίσει την προσβαλλομένη απόφαση κατά τρόπο ώστε να απορριφθεί η ανακοπή και να κριθεί βάσιμη η αίτηση καταχωρίσεως της προσφεύγουσας·

 - να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.
- 15 Το καθού ζητεί από το Πρωτοδικείο:
- να απορρίψει την προσφυγή·

 - να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.
- 16 Κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, η προσφεύγουσα διευκρίνισε ότι, ζητώντας «την ακύρωση και/ή τη μεταρρύθμιση της προσβαλλομένης αποφάσεως», επιδίωκε στην πραγματικότητα τόσο την ακύρωση όσο και τη μεταρρύθμιση της προσβαλλομένης αποφάσεως.

Σκεπτικό

- 17 Η προσφεύγουσα, προς στήριξη των αιτημάτων της, προβάλλει τρεις λόγους. Φρονεί ότι, με την προσβαλλομένη απόφασή του, το ΓΕΕΑ παρέβη, πρώτον, το άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94, δεύτερον, ενήργησε κατά κατάχρηση εξουσίας και, τρίτον, παρέβη την υποχρέωση αιτιολογήσεως των αποφάσεών του. Το καθού αμφισβητεί καθέναν από τους λόγους αυτούς.

I — Επί του πρώτου λόγου που αντλείται από την παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94

A — Επιχειρήματα των διαδίκων

1. Επιχειρήματα της προσφεύγουσας

Γενικά

- 18 Η προσφεύγουσα φρονεί ότι, αντίθετα προς όσα υποστηρίζει το καθού, δεν υφίστανται επαρκείς ομοιότητες μεταξύ του δικού της και του προγενεστέρου σήματος. Κατά συνέπεια, δεν υπάρχει κίνδυνος συγχύσεως μεταξύ των σημάτων, οπότε δεν είναι δυνατή η άρνηση καταχωρίσεως του δικού της σήματος με βάση το άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94.

- 19 Η προσφεύγουσα στηρίζει τη θέση της στον ισχυρισμό ότι απουσιάζουν εν προκειμένω τόσο ο διακριτικός χαρακτήρας του προγενεστέρου σήματος όσο και η ομοιότητα μεταξύ των συγκρουομένων σημάτων.

Ο διακριτικός χαρακτήρας του προγενεστέρου σήματος

- 20 Η προσφεύγουσα εκτιμά κατ' ουσίαν ότι το προγενέστερο σήμα δεν διέθετε κανένα ιδιαίτερο διακριτικό χαρακτήρα και ότι το αποτελούν το αντικείμενο της υπό κρίση προσφυγής προϊόν έχαιρε ιδιαίτερης φήμης. Όμως, κανένα από τα στοιχεία αυτά δεν ελήφθη υπόψη από το ΓΕΕΑ.
- 21 Προς στήριξη της θέσεώς της, η προσφεύγουσα προβάλλει το γεγονός ότι, στην καθημερινή γλώσσα, η λέξη «limoncello» δηλώνει, στην Ισπανία, στην Ιταλία και στον υπόλοιπο κόσμο, το ηδύποτο καταγωγής Ακτής του Αμάλφι που παρασκευάζεται με ξύσματα λεμονιού και όχι, αποκλειστικώς, το ποτό που παράγεται από την ανακόπτουσα. Συναφώς, η προσφεύγουσα προσκομίζει αποσπάσματα από ιστοσελίδες του Διαδικτύου εκτιμώντας ότι τόσο η ανακόπτουσα, στις παρατηρήσεις της της 11ης Απριλίου 2003, όσο και το ΓΕΕΑ, στο έγγραφό του της 23ης Νοεμβρίου 1999, έχουν παραδεχθεί αυτή τη χρήση της καθημερινής γλώσσας.
- 22 Έτσι, αντίθετα προς ό,τι προκύπτει από τις παρατηρήσεις της ανακόπτουσας, της 11ης Απριλίου 2003, ο όρος «limonchelo» συνιστά την απλή απόδοση στα ισπανικά του όρου «limoncello» που περιγράφει γενικώς το ηδύποτο που παρασκευάζεται από ξύσματα λεμονιού και αλκοόλη. Συναφώς, η προσφεύγουσα παραπέμπει στα αποτελέσματα ερευνών στο Διαδίκτυο με βάση τη λέξη «limonchelo» και την ύπαρξη αναριθμητών παρομοίων σημάτων στην Ισπανία, όπως, άλλωστε, έχει αναγνωρίσει και η ανακόπτουσα.

- 23 Η προσφεύγουσα καταλήγει στο συμπέρασμα ότι, εν προκειμένω, το προγενέστερο σήμα παρουσιάζει έναν ανεπαίσθητο διακριτικό χαρακτήρα και, ως εκ τούτου, κάποιο ασήμαντο κίνδυνο συγχύσεως, πράγμα που επιβάλλει στο ΓΕΕΑ να εκτιμήσει με μεγίστη αυστηρότητα τα στοιχεία από τα οποία μπορεί να καταδειχθεί το ταυτόσημο ή η ομοιότητα μεταξύ των δύο εν λόγω σημάτων.

Ομοιότητα μεταξύ των επιμάχων σημάτων

- 24 Προκειμένου περί της οπτικής συγκρίσεως, η προσφεύγουσα φρονεί κατ' ουσίαν ότι το σήμα της παρουσιάζει σημαντικές οπτικές διαφορές σε σχέση με το προγενέστερο σήμα. Ειδικότερα, υπενθυμίζει τη χρήση ιταλικής γλώσσας, τα γράμματα που ακολουθούν τη λέξη «limonc», τα λεκτικά στοιχεία «della costiera amalfitana» και «shaker», τη γραφική παράσταση, τις πολλές τυπογραφικές διαφορές και τα χρησιμοποιούμενα χρώματα.
- 25 Προκειμένου περί της φωνητικής συγκρίσεως, η προσφεύγουσα εκτιμά, κυρίως, ότι εσφαλμένως το τμήμα προσφυγών προσέδωσε αποκλειστική σημασία στον όρο «limoncello» και θεώρησε την έκφραση «della costiera amalfitana» ως μη δεσπόζοντα και μη ουσιώδη λεκτικά στοιχεία, κατά παράβαση, έτσι, της νομολογίας και της σχετικής με τη λήψη αποφάσεων πρακτικής σύμφωνα με τις οποίες, κατά την εκτίμηση κινδύνου συγχύσεως στην αντίληψη του καταναλωτή, πρέπει να λαμβάνονται υπόψη όλοι οι ασκούντες επιρροή παράγοντες.
- 26 Η προσφεύγουσα θεωρεί επίσης ότι από τη σύγκριση των δύο σημάτων καταφαίνεται ότι τα μόνα κοινά φωνητικά στοιχεία στα δύο σημεία είναι οι δύο πρώτες συλλαβές «li» και «mon», ενώ οι ακολουθούσες συλλαβές «chelo» και «cello» καθώς και η έκφραση «della costiera amalfitana» είναι φωνητικώς ανόμοιες.

- 27 Προκειμένου περί της εννοιολογικής συγκρίσεως, η προσφεύγουσα θεωρεί, αφενός, ότι το ΓΕΕΑ όφειλε να αναλύσει την ιδιαίτερη φήμη που διαθέτει η περιοχή απ' όπου προέρχεται το προϊόν, δηλαδή η Ακτή του Αμάλφι. Σχετικώς, η προσφεύγουσα επικαλείται την απόφαση του Δικαστηρίου της 29ης Σεπτεμβρίου 1998, C-39/97, Canon (Συλλογή 1998, σ. I-5507, σκέψη 29), και υπογραμμίζει ότι το ΓΕΕΑ, με το έγγραφό του της 23ης Νοεμβρίου 1999 έριξε το βάρος, όσον αφορά την επιλογή του καταναλωτή, στον καθοριστικό χαρακτήρα της γεωγραφικής καταγωγής του προϊόντος.
- 28 Ο όρος «limonchelo» και η έκφραση «limoncello della costiera amalfitana» φέρνουν στο νου του μέσου καταναλωτή διαφορετικές αναμφιβόλως εικόνες. Η έκφραση «della costiera amalfitana» αναφέρεται σε συγκεκριμένο ή λίαν γνωστό στους Ισπανούς καταναλωτές γεωγραφικό τόπο, οπότε δεν μπορούν να θεωρήσουν ότι το προϊόν αυτό προέρχεται από την ίδια επιχείρηση και την ίδια γεωγραφική ζώνη από τις οποίες προέρχεται το προϊόν που παρασκευάζεται υπό το σήμα LIMONCHELO. Ως εκ τούτου, η έκφραση «della costiera amalfitana», προστιθέμενη στον όρο «limoncello», σχηματίζει, σύμφωνα με την προσφεύγουσα, ένα λογικό σύνολο, λίαν διαφορετικό του προγενεστέρου σήματος.
- 29 Εξάλλου, η προσφεύγουσα φρονεί ότι το ΓΕΕΑ όφειλε να αναλύσει τις αντικειμενικές συνθήκες υπό τις οποίες είναι δυνατόν τα σήματα να ανταγωνίζονται το ένα το άλλο στην αγορά [απόφαση του Πρωτοδικείου της 3ης Ιουλίου 2003, T-129/01, Alejandro κατά ΓΕΕΑ — Anheuser-Busch (BUDMEN), Συλλογή 2003, σ. II-2251, σκέψη 57]. Συναφώς, η προσφεύγουσα υπογραμμίζει ότι δεν είναι δυνατόν ο Ισπανός καταναλωτής να πλανηθεί και να πιστεύσει ότι το φέρον το σήμα LIMONCHELO προϊόν, στην επισήμανση του οποίου εμφανίζεται, εκτός των τριών λεμονιών, το έμβλημα της Distileria Toris και το προϊόν με την επισήμανση «limoncello della costiera amalfitana» προέρχονται στην πραγματικότητα από την ίδια επιχείρηση.
- 30 Αναφερόμενη στην απόφαση του Πρωτοδικείου της 14ης Οκτωβρίου 2003, T-292/01, Phillips-Van Heusen κατά ΓΕΕΑ — Pash Textilvertrieb und Einzelhandel (BASS) (Συλλογή 2001, σ. II-4335, σκέψη 54), η προσφεύγουσα φρονεί ότι η προφανής οπτική και φωνητική ομοιότητα αναιρείται όταν τουλάχιστον ένα από τα δύο σήματα έχει σαφή και καθοριστική έννοια στα μάτια του οικείου κοινού. Η

προσφεύγουσα εκτιμά ότι, εν προκειμένω, ο Ισπανός μέσος καταναλωτής θα αντιληφθεί αμέσως ότι το προϊόν της είναι ιταλικό ηδύποτο, και δη τυπικό ιταλικό ηδύποτο, παρασκευασμένο με λεμόνια της Ακτής του Αμάλφι και παραχθέν στην Ιταλία.

- 31 Ως εκ τούτου, κατόπιν όλων των προηγούμενων σκέψεων, η προσφεύγουσα εκτιμά ότι, έστω κι αν υφίσταται κάποια μερική ομοιότητα μεταξύ των εκφράσεων που συνθέτουν τα επίμαχα σήματα, ο αδύναμος διακριτικός χαρακτήρας του όρου «limoncello» και η ισπανική απόδοσή του «limonchelo», καθώς και οι πολλές οπτικές, φωνητικές και εννοιολογικές διαφορές μεταξύ των εν λόγω σημάτων αποκλείουν τον κίνδυνο συγχύσεως όσον αφορά το οικείο κοινό. Ως εκ τούτου, η απόφαση με την οποία προβλήθηκε άρνηση καταχώρισεως του σήματος της προσφεύγουσας στερείται νομιμότητας.

2. Επιχειρήματα του καθού

- 32 Το καθού αμφισβητεί τα επιχειρήματα που η προσφεύγουσα προβάλλει προς στήριξη των αιτημάτων της και φρονεί ότι είναι βάσιμη η συγκριτική ανάλυση πάνω στην οποία στηρίζεται η εκτίμηση του κινδύνου συγχύσεως, όπως έχει γίνει από το τμήμα προσφυγών και από το τμήμα ανακοπών.
- 33 Το καθού θεωρεί ότι το τμήμα προσφυγών ορθώς υπογράμμισε ότι ο όρος «limoncello» αποτελεί το δεσπόζον τμήμα του υποβληθέντος προς καταχώριση σήματος. Ο όρος αυτός αποτελεί, σύμφωνα με το καθού, το στοιχείο που πιστοποιεί και χαρακτηρίζει αυτό το σήμα στα μάτια του μέσου Ισπανού καταναλωτή, που αντιπροσωπεύει το κοινό αναφοράς στη συγκεκριμένη περίπτωση. Συναφώς, το καθού επισημαίνει την προνομιούχο κεντρική θέση και την υπερέχουσα διάσταση του όρου «limoncello» σε σχέση με τα λοιπά στοιχεία του υποβληθέντος προς καταχώριση σήματος.

34 Ως εκ τούτου, το καθού θεωρεί προφανές ότι ο όρος «limoncello», που ανήκει στο υποβληθέν προς καταχώριση σήμα, και ο όρος «limonchelo», που προέρχεται από το προγενέστερο σήμα, είναι δυνατό να γίνουν αντιληπτοί, οπτικά και φωνητικά, κατά τρόπο σχεδόν όμοιο, σύμφωνα με τη σχετική εν προκειμένω αντίληψη του Ισπανού μέσου καταναλωτή. Οι δύο όροι σύγκεινται από δέκα γράμματα, εκ των οποίων τα εννέα συμπίπτουν· διαφέρουν μόνον τα γράμματα «l» και «h» τα οποία, στο μέτρο που έχουν τεθεί ανάμεσα στα δύο φωνήεντα, είναι περιορισμένης ισχύος ως προς τη διαφοροποιητική ικανότητά τους. Περαιτέρω, το καθού παρατηρεί ότι η απόλυτη περίπτωση σύμπτωσης της ισπανικής προφοράς του προγενεστέρου σήματος LIMONCHELO με την ορθή προφορά του ιταλικού όρου «limoncello» συνεπάγεται έντονη φωνητικά αναλογία.

35 Το καθού δηλώνει επίσης ότι έχει πλήρη επίγνωση της σημασίας του όρου «limoncello» στα ιταλικά, πλην όμως, στη συγκεκριμένη περίπτωση, τούτο δεν θέτει υπό αμφισβήτηση τον εγγενή διακριτικό χαρακτήρα του όρου αυτού στα μάτια του ισπανικού κοινού. Δεν υφίσταται σήμερα κάτι συγκεκριμένο που να επιτρέπει να υποτεθεί ότι ο Ισπανός μέσος καταναλωτής αποδίδει στη λέξη «limoncello» ακριβή και καθορισμένη σημειολογική αξία.

36 Ως εκ τούτου, το καθού αντικρούει το επιχείρημα της προσφεύγουσας κατά το οποίο ο όρος «limonchelo» αποτελεί την ισπανική εκδοχή της ιταλικής λέξης «limoncello» που αναγνωρίζεται σ' ολόκληρο τον κόσμο, ιδίως στην Ισπανία, ως γενικός όρος προσδιορίζων κάποιο είδος ηδύποτου. Κατ' αυτό, δεν υφίσταται κανένα αντικειμενικό στοιχείο που να στηρίζει τις θέσεις του αντιδίκου. Επί πλέον, το καθού ισχυρίζεται ότι, δυνάμει του άρθρου 74 του κανονισμού 40/94, το ΓΕΕΑ δεν είναι αρμόδιο να υποκαθιστά τους διαδικίους στην αναζήτηση αποδείξεων που να εμφανίζουν ότι ο όρος «limoncello» υπήρξε ή κατέστη, στις δυνατές ορθογραφικές αποδοχές του (βλ. π.χ «limonchelo»), γενικός όρος σύμφωνα με τη σχετική αντίληψη του ισπανικού κοινού. Συναφώς, το καθού παρατηρεί ότι τα κατατεθέντα από την προσφεύγουσα έγγραφα στοιχεία, που συνίστανται σε αποσπάσματα από ιστοσελίδες του Διαδικτύου, ουδόλως αναφέρονται στο ισπανικό κοινό και ότι το έγγραφο της 23ης Νοεμβρίου 1999 στηρίζεται σε πραγματικά και νομικά στοιχεία διαφορετικά αυτών που έχουν σχέση με την ανάλυση του κινδύνου συγχύσεως όσον αφορά τα δύο σήματα.

- 37 Εν προκειμένω, το καθού φρονεί ότι το προγενέστερο σήμα διαθέτει, σε σημαντικό βαθμό, διακριτικό χαρακτήρα ενόψει του ότι είναι καταχωρισμένο σε εθνικό επίπεδο. Κατά συνέπεια, εκτιμά ότι αυτό πρέπει να περιορισθεί στο να θεωρήσει το προγενέστερο σήμα ως δικαιούμενο, υπ' αυτήν του την ιδιότητα, προστασίας έναντι μεταγενεστέρου σήματος το οποίο αναπαράγει εν προκειμένω το διακριτικό και δεσπόζον στοιχείο.
- 38 Το καθού υπενθυμίζει ακόμη τις σημαντικές αναλογίες που υφίστανται μεταξύ της υπό κρίση υποθέσεως και της υποθέσεως επί της οποίας εκδόθηκε η απόφαση του Πρωτοδικείου της 23ης Οκτωβρίου 2002, T-6/01, *Matratzen Concord* κατά ΓΕΕΑ — *Hukla Germany (MATRATZEN)* (Συλλογή 20002, σ. II-4335).
- 39 Σύμφωνα με το καθού, το Πρωτοδικείο υπογράμμισε, με την τελευταία αυτή απόφασή του, τη σημασία που έχει να εκτιμάται ο κίνδυνος συγχύσεως από πλευράς του οικείου κοινού και, ειδικότερα, από την αντίληψη για τα συγκρουόμενα σήματα που θα έχει ο καταναλωτής αναφοράς σύμφωνα με τις δικές του βασικές γλωσσικές γνώσεις. Εξ αυτού απορρέει ότι, έστω και αν ένας όρος έχει ιδιαίτερη σημασία σε μία γλώσσα η οποία, όμως, δεν είναι η βασική γλώσσα του καταναλωτή αναφοράς και έστω και αν δεν υφίσταται κάποιο στοιχείο που να επιτρέπει να διαπιστωθεί ότι ο οικείος καταναλωτής αντιλαμβάνεται τον επίμαχο όρο στην εν λόγω σημασία, ο όρος αυτός θα μπορεί βεβαίως να φαίνεται ως το δεσπόζον, από διακριτική άποψη, στοιχείο του σήματος του οποίου αποτελεί μέρος.
- 40 Βάσει των ανωτέρω, το καθού θεωρεί ότι η προσβαλλομένη απόφαση είναι έγκυρη. Κατ' αυτό, το τμήμα προσφυγών, στηριζόμενο στην αρχή της αλληλεξαρτήσεως μεταξύ σημείων και προϊόντων κατά την εκτίμηση του κινδύνου συγχύσεως, ορθώς θεώρησε ότι, καθώς τα συγκρουόμενα προϊόντα ήσαν ταυτόσημα (πράγμα που δεν αμφισβητείται από την προσφεύγουσα), τα στοιχεία ομοιότητας μεταξύ των σημάτων που είχαν επισημανθεί (και που μπορούσαν να παρατηρηθούν, ιδίως ενόψει της σχεδόν απόλυτης συμπτώσεως των όρων «limonchelo» και «limoncello») μπορούσαν να συνεπάγονται κίνδυνο συγχύσεως στην ισπανική αγορά. Έτσι, το τμήμα προσφυγών ορθώς επιβεβαίωσε την απόφαση με την οποία είχε γίνει δεκτή η ανακοπή με αιτιολογία την ύπαρξη κινδύνου συγχύσεως, όπως προβλέπεται από το άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94.

Β — Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

1. Προκαταρκτικές παρατηρήσεις

- 41 Σύμφωνα με το άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94, κατόπιν ανακοπής του δικαιούχου προγενεστέρου σήματος, το αιτούμενο σήμα δεν γίνεται δεκτό για καταχώριση εάν, λόγω του ταυτοσήμου ή της ομοιότητας με το προγενέστερο σήμα και του ταυτοσήμου ή της ομοιότητας των προϊόντων ή υπηρεσιών που προσδιορίζουν τα δύο σήματα, υπάρχει κίνδυνος συγχύσεως του κοινού της εδαφικής περιοχής στην οποία το προγενέστερο σήμα απολαύει προστασίας.
- 42 Εξάλλου, δυνάμει του άρθρου 8, παράγραφος 2, στοιχείο α', του κανονισμού 40/94, ως προγενέστερα σήματα νοούνται τα σήματα που έχουν καταχωρισθεί σε κράτος μέλος και των οποίων η ημερομηνία καταθέσεως είναι προγενέστερη αυτής της αιτήσεως για καταχώριση κοινοτικού σήματος.
- 43 Κατά πάγια νομολογία, συνιστά κίνδυνο συγχύσεως το γεγονός ότι το κοινό είναι δυνατό να θεωρήσει ότι τα επίμαχα προϊόντα ή υπηρεσίες προέρχονται από την ίδια επιχείρηση ή, ενδεχομένως, από επιχειρήσεις συνδεδεμένες μεταξύ τους οικονομικώς [βλ. την απόφαση του Πρωτοδικείου της 9ης Ιουλίου 2003, T-162/01, *Laboratorios RTB κατά ΓΕΕΑ — Giorgio Beverly Hills (GIORGIO BEVERLY HILLS)*, Συλλογή 2003, σ. II-2821, σκέψη 30 και την παρατιθέμενη σ' αυτήν νομολογία].
- 44 Σύμφωνα με την ίδια αυτή νομολογία, ο κίνδυνος συγχύσεως πρέπει να εκτιμάται σφαιρικώς, σύμφωνα με την αντίληψη που έχει το οικείο κοινό για τα επίμαχα σημεία και προϊόντα ή υπηρεσίες, και λαμβανομένων υπόψη όλων των σχετικών εν προκειμένω παραγόντων, ιδίως της αλληλεξαρτήσεως που υφίσταται μεταξύ της ομοιότητας των σημείων και αυτής των υποδεικνυομένων προϊόντων ή υπηρεσιών (βλ. την προπαρατεθείσα στην ανωτέρω σκέψη 43 απόφαση *GIORGIO BEVERLY HILLS*, σκέψεις 31 έως 33, και την παρατιθέμενη σ' αυτές νομολογία).

- 45 Εν προκειμένω, το προγενέστερο σήμα είναι λεκτικό σήμα, καταχωρισμένο και προστατευόμενο στην Ισπανία. Εξάλλου, τα σχετικά προϊόντα είναι προϊόντα προοριζόμενα για την τρέχουσα κατανάλωση. Ως εκ τούτου, πρέπει να ληφθεί υπόψη, για την εκτίμηση εν προκειμένω του κινδύνου συγχύσεως, η άποψη του οικείου κοινού, που αποτελείται από τους Ισπανούς μέσους καταναλωτές.
- 46 Δοθέντος ότι το οικείο κοινό έχει προσδιορισθεί, πρέπει να αναλυθούν οι συγκρίσεις, αφενός, μεταξύ των οικείων προϊόντων και, αφετέρου, μεταξύ των εν συγκρούσει σημάτων.

2. Σύγκριση των προϊόντων

- 47 Προκειμένου περί της συγκρίσεως των σχετικών προϊόντων, πρέπει να παρατηρηθεί ότι το τμήμα προσφυγών έκρινε ότι στα προϊόντα που αφορούσε το προγενέστερο σήμα περιλαμβάνονταν τα προϊόντα που αφορά το υποβληθέν προς καταχώριση σήμα, χωρίς τούτο να αμφισβητείται από τους διαδίκους. Επομένως, επιβάλλεται η διαπίστωση της υπάρξεως ταυτοσήμου μεταξύ των εν λόγω προϊόντων.

3. Σύγκριση των σημείων

Προκαταρκτικές θεωρήσεις

- 48 Όσον αφορά τη σύγκριση μεταξύ των επιμάχων σημάτων, έχει σημασία να υπογραμμισθεί, καταρχάς, ότι, εν προκειμένω, το υποβληθέν προς καταχώριση σήμα είναι ένα περίπλοκο σήμα συγκείμενο από λεκτικά και παραστατικά στοιχεία ενώ το προγενέστερο σήμα είναι ένα καθαρώς λεκτικό σήμα.

- 49 Στη συνέχεια, το Πρωτοδικείο υπενθυμίζει ότι, προκειμένου περί της ομοιότητας των συγκρουομένων σημείων, από τη νομολογία προκύπτει ότι η σφαιρική εκτίμηση του κινδύνου συγχύσεως πρέπει, όσον αφορά την οπτική, φωνητική ή εννοιολογική ομοιότητα των συγκρουομένων σημάτων, να στηρίζεται στη συνολική εντύπωση που δίδουν τα τελευταία, λαμβανομένων υπόψη, μεταξύ άλλων, των διακριτικών και δεσποζόντων στοιχείων τους (βλ. την προπαρατεθείσα στην ανωτέρω σκέψη 30 απόφαση BASS, σκέψη 47, και την παρατιθέμενη σ' αυτήν νομολογία).
- 50 Κατά συνέπεια, πρέπει να θεωρηθεί ότι ένα σύνθετο σήμα, ένα εκ των συστατικών στοιχείων του οποίου είναι ταυτόσημο ή παρόμοιο προς άλλο σήμα, πρέπει να θεωρείται ως παρόμοιο προς αυτό το άλλο σήμα μόνον εάν αυτό το συστατικό στοιχείο αποτελεί το δεσπόζον όσον αφορά την συνολική εντύπωση που δίδει το σύνθετο σήμα. Τούτο ακριβώς συμβαίνει όταν αυτό το συστατικό στοιχείο μπορεί από μόνο του να δεσπάζει στην εικόνα του σήματος αυτού που το οικείο κοινό διατηρεί στη μνήμη του, οπότε όλα τα λοιπά συστατικά στοιχεία του σήματος είναι αμελητέα όσον αφορά τη διδόμενη από αυτό συνολική εντύπωση (η προπαρατεθείσα στην ανωτέρω σκέψη 38 απόφαση MATRATZEN, σκέψη 33, απόφαση επιβεβαιωθείσα, στο πλαίσιο αναιρετικής διαδικασίας, με τη διάταξη του Δικαστηρίου της 28ης Απριλίου 2004, C-3/03 P, Matratzen Concord κατά ΓΕΕΑ, που δεν έχει ακόμη δημοσιευθεί στη Συλλογή).
- 51 Η εκτίμηση αυτή δεν σημαίνει ότι πρέπει να ληφθεί υπόψη αποκλειστικώς ένα συστατικό στοιχείο του συνθέτου σήματος και να συγκριθεί αυτό με άλλο σήμα. Αντιθέτως, πρέπει να γίνει σύγκριση μεταξύ των επιμάχων σημάτων και να εξετασθούν αυτά, λαμβανόμενα καθένα τους υπόψη στο σύνολό τους. Παρ' όλ' αυτά, τούτο δεν αποκλείει το να είναι δυνατό η συνολική εντύπωση που δίδει στο οικείο κοινό ένα σύνθετο σήμα, υπό ορισμένες περιστάσεις, να κυριαρχείται από ένα ή περισσότερα εκ των συστατικών στοιχείων του (η προπαρατεθείσα στην ανωτέρω σκέψη 38 απόφαση MATRATZEN, σκέψη 34).
- 52 Κατά την εκτίμηση του δεσποζόντος χαρακτήρα ενός ή περισσότερων συγκεκριμένων συστατικών στοιχείων ενός συνθέτου σήματος, πρέπει να λαμβάνονται υπόψη, ιδίως, οι εγγενείς ιδιότητες καθενός από τα στοιχεία αυτά συγκρινόμενες προς αυτές των λοιπών στοιχείων. Εξάλλου, και επικουρικώς, μπορεί να λαμβάνεται υπόψη η θέση που έχουν τα διάφορα συστατικά στοιχεία στη διάταξη των στοιχείων του συνθέτου σήματος (η προπαρατεθείσα στην ανωτέρω σκέψη 38 απόφαση MATRATZEN, σκέψη 35).

- 53 Συγκεκριμένα, τούτο σημαίνει ότι το τμήμα προσφυγών όφειλε να εξετάσει ποιο από τα συστατικά στοιχεία του υποβληθέντος προς καταχώριση σήματος μπορούσε, λόγω των οπτικών, φωνητικών ή εννοιολογικών χαρακτηριστικών του, να δίδει από μόνο του μια εντύπωση του σήματος αυτού την οποία το οικείο κοινό θα διατηρούσε στη μνήμη του, οπότε τα λοιπά στοιχεία αυτού φαίνονται εν προκειμένω αμελητέα. Όπως αναφέρθηκε στις ανωτέρω σκέψεις 51 και 52, η εξέταση αυτή μπορεί να καταλήξει στο ότι πρέπει να ληφθούν υπόψη περισσότερα του ενός συστατικά στοιχεία.
- 54 Όμως, σε περίπτωση που το υποβαλλόμενο προς καταχώριση σήμα είναι ένα σύνθετο, οπτικώς, σήμα, τόσο η εκτίμηση της συνολικής εντυπώσεως του σήματος αυτού όσο και ο προσδιορισμός τυχόν δεσπόζοντος στοιχείου αυτού πρέπει να γίνονται βάσει οπτικής αναλύσεως. Ως εκ τούτου, σε μια τέτοια περίπτωση, μόνο στο μέτρο που τυχόν δεσπόζον στοιχείο θα περιελάμβανε και μη οπτικές σημειολογικές πτυχές θα παρίστατο ανάγκη, ενδεχομένως, να γίνει σύγκριση μεταξύ, αφενός, αυτού του στοιχείου και, αφετέρου, του προγενεστέρου σήματος, λαμβανομένων επίσης υπόψη αυτών των λοιπών σημειολογικών πτυχών, όπως, π.χ., ασκούμεες επιρροή σημαντικές αφηρημένες φωνητικές ή εννοιολογικές πτυχές.

Δεσπόζον συστατικό στοιχείο

i) Περιγραφή των συστατικών στοιχείων του υποβληθέντος προς καταχώριση σήματος με αφετηρία την οπτική θεώρηση του τελευταίου

- 55 Το Πρωτοδικείο παρατηρεί ότι τα συστατικά στοιχεία του υποβληθέντος προς καταχώριση σήματος είναι ο όρος «limoncello», με λευκά στοιχεία και μεγάλους χαρακτήρες, η έκφραση «della costiera amalfitana», με κίτρινα στοιχεία και με μικρότερους χαρακτήρες, ο όρος «shaker» με μικρότερους κυανούς χαρακτήρες σε πλαίσιο με μαύρο φόντο όπου το γράμμα «k» αναπαριστά ένα ποτήρι και, τέλος, η

παραστατική απεικόνιση ενός μεγάλου στρογγυλού πιάτου του οποίου το κέντρο είναι λευκό ενώ η περιφέρεια είναι στολισμένη, αφενός, με σχέδια απεικονίζοντα κίτρινα λεμόνια σε σκοτεινό φόντο και, αφετέρου, σε μια κυανόλευκη διακεκομμένη ταινία. Το σύνολο αυτών των στοιχείων του σήματος είναι τοποθετημένο σε σκούρο κυανό φόντο.

ii) Ο δεσπόζων χαρακτήρας του στρογγυλού στολισμένου με λεμόνια πιάτου όσον αφορά το υποβληθέν προς καταχώριση σήμα

- 56 Προκειμένου περί του παραστατικού συστατικού στοιχείου του υποβληθέντος προς καταχώριση σήματος που απεικονίζει ένα στολισμένο με λεμόνια στρογγυλό πιάτο, πρέπει να παρατηρηθεί ότι, εκτός από τη ρεαλιστική απεικόνιση ενός πιάτου, αυτό χαρακτηρίζεται από χρωματικές αντιθέσεις, το μεγάλο μέγεθός του και ρεαλιστικά σχέδια λεμονιών στην περιφέρειά του, ενώ όλ' αυτά δίδουν σ' αυτή την απεικόνιση μια όλως ιδιάζουσα οπτική κομψότητα.
- 57 Αυτό το στολισμένο με λεμόνια στρογγυλό πιάτο διαθέτει, λόγω των εγγενών ιδιοτήτων του, έντονο διακριτικό χαρακτήρα σε σχέση με τα λοιπά στοιχεία του υποβληθέντος προς καταχώριση σήματος και, ειδικότερα, σε σχέση με τον όρο «limoncello». Ως εκ τούτου, το εν λόγω πιάτο κατέχει δεσπόζουσα θέση σε σχέση με τα λοιπά στοιχεία του οποίου ζητείται η καταχώριση.
- 58 Επικουρικώς, πρέπει να παρατηρηθεί ότι, η παραστατική απεικόνιση του πιάτου, παρά την ελαφρώς έκκεντρη θέση της, κείται στα κάτω δύο τρίτα του υποβληθέντος προς καταχώριση σήματος και καλύπτει το ουσιώδες μέρος του τμήματος αυτού, ενώ ο όρος «limoncello» καλύπτει μόνον ένα μεγάλο μέρος του άνω ενός τρίτου του εν λόγω σήματος.
- 59 Επομένως, η απεικόνιση του στολισμένου με λεμόνια στρογγυλού πιάτου πρέπει να θεωρηθεί ως σαφώς αποτελούσα το δεσπόζον συστατικό στοιχείο του υποβληθέντος προς καταχώριση σήματος.

iii) Στάθμιση των λοιπών στοιχείων του υποβληθέντος προς καταχώριση σήματος

— Ο όρος «limoncello»

60 Εν προκειμένω, δεν μπορεί να γίνει δεκτή η άποψη του τμήματος προσφυγών, το οποίο έκρινε, στο σημείο 20 της προσβαλλομένης αποφάσεως, ότι ο όρος «limoncello» αποτελεί το δεσπόζον στοιχείο του υποβληθέντος προς καταχώριση σήματος λόγω, κυρίως, των μεγάλων χαρακτήρων του και της εξέχουσας θέσεώς του, για να αποφανθεί, στη συνέχεια, στο σημείο 21 της προσβαλλομένης αποφάσεως, ότι τα επίμαχα σήματα ήσαν οπτικά και φωνητικώς περίπου ταυτόσημα.

61 Όσον αφορά τον όρο «limoncello», το Πρωτοδικείο παρατηρεί ότι, έστω κι αν είναι αληθές ότι ο όρος αυτός εμφανίζεται με μεγαλύτερα τυπογραφικά στοιχεία απ' ό,τι τα λοιπά λεκτικά συνθετικά στοιχεία του υποβληθέντος προς καταχώριση σήματος, γεγονός πάντως είναι ότι ο όρος αυτός έχει οπτικό αποτέλεσμα σαφώς λιγότερο έντονο απ' ό,τι αυτό του στολισμένου με λεμόνια στρογγυλού πιάτου. Εξάλλου, ο όρος «limoncello» είναι μικροτέρου μεγέθους σε σχέση με το παραστατικό συστατικό στοιχείο που αποτελεί το στολισμένο με λεμόνια στρογγυλό πιάτο.

62 Γ' αυτούς και μόνο τους λόγους, και χωρίς να παρίσταται ανάγκη να αναλυθούν τα φωνητικά ή εννοιολογικά χαρακτηριστικά του όρου αυτού, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι ο όρος «limoncello» δεν αποτελεί το δεσπόζον στοιχείο του υποβληθέντος προς καταχώριση σήματος.

— Η έκφραση «della costiera amalfitana»

63 Όσον αφορά την έκφραση «della costiera amalfitana», επιβάλλεται η διαπίστωση, με βάση την οπτική θεώρηση του ζητήματος, ότι αυτό το στοιχείο είναι γραμμένο με

μικρότερους χαρακτήρες απ' ό,τι ο όρος «limoncello» και είναι περιγραφικό της γεωγραφικής καταγωγής του εν λόγω προϊόντος. Εξάλλου, η έκφραση αυτή έχει σαφώς μικρότερο μέγεθος και λιγότερο αντίθετα μεταξύ τους χρώματα σε σχέση με την παραστατική απεικόνιση του στολισμένου με λεμόνια στρογγυλού πιάτου. Το Πρωτοδικείο εκτιμά ότι, χωρίς να παρίσταται ανάγκη να αναλυθούν τα φωνητικά ή εννοιολογικά χαρακτηριστικά του, αυτό το συστατικό στοιχείο δεν μπορεί να θεωρηθεί, ενόψει ειδικότερα του μικρού του μεγέθους, ως το δεσπόζον στοιχείο του υποβληθέντος προς καταχώριση σήματος.

— Ο όρος «shaker»

- 64 Όσον αφορά τον όρο «shaker», από την οπτική ανάλυση προκύπτει ότι ο όρος αυτός, παρά το λευκό φόντο και το παραστατικό στοιχείο που απεικονίζεται υπό τη μορφή ποτηριού εντός του γράμματος «k» του όρου αυτού, ο τελευταίος καθώς και το παραστατικό στοιχείο του είναι μικρού μεγέθους σε σχέση με το στολισμένο με λεμόνια στρογγυλό πιάτο και τον όρο «limoncello» που περιλαμβάνεται στο εν λόγω σήμα. Επί πλέον, αυτός ο όρος δεν χαρακτηρίζεται από την ίδια χρωματική αντίθεση όπως η απεικόνιση του στολισμένου με λεμόνια στρογγυλού πιάτου. Κατά συνέπεια, το Πρωτοδικείο εκτιμά ότι, χωρίς να παρίσταται ανάγκη αναλύσεως των φωνητικών ή εννοιολογικών χαρακτηριστικών του, ο όρος αυτός δεν μπορεί να θεωρηθεί ως το δεσπόζον στοιχείο του υποβληθέντος προς καταχώριση σήματος.

Συνολική εκτίμηση του κινδύνου συγχύσεως

- 65 Επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η παραστατική απεικόνιση ενός στολισμένου με λεμόνια στρογγυλού πιάτου αποτελεί το δεσπόζον συστατικό στοιχείο του υποβληθέντος προς καταχώριση σήματος και ότι τούτο δεν έχει κανένα κοινό σημείο με το προγενέστερο σήμα το οποίο συνίσταται σε ένα καθαρώς λεκτικό σήμα.
- 66 Ως εκ τούτου, δεν υφίσταται κίνδυνος συγχύσεως μεταξύ των εν λόγω σημάτων. Η υπεροχή της παραστατικής απεικόνισης του στολισμένου με λεμόνια στρογγυλού

πιάτου σε σχέση με τα λοιπά στοιχεία του υποβληθέντος προς καταχώριση σήματος αποκλείει κάθε κίνδυνο συγχύσεως λόγω της υπάρξεως οπτικών, φωνητικών και εννοιολογικών ομοιοτήτων μεταξύ των όρων «limonchelo» και «limoncello» που περιλαμβάνονται στα επίμαχα σήματα.

67 Στο πλαίσιο συνολικής εκτιμήσεως του κινδύνου συγχύσεως, πρέπει, επί πλέον, να υπομνησθεί ότι ο μέσος καταναλωτής σπανίως έχει τη δυνατότητα να προβαίνει σε άμεση σύγκριση των διαφόρων σημάτων αλλά οφείλει να εμπιστεύεται την ατελή εικόνα αυτών την οποία διατηρεί στη μνήμη του (βλ., κατ' αναλογία, την απόφαση του Δικαστηρίου της 22ας Ιουνίου 1999, C-342/97, Lloyd Schuhfabrik Meyer, Συλλογή 1999, σ. I-3819, σκέψη 26). Το γεγονός ότι ο μέσος καταναλωτής διατηρεί απλώς στη μνήμη του μια ατελή εικόνα του σήματος προσδίδει μεγαλύτερη σημασία στο δεσπόζον στοιχείο του εν λόγω σήματος [απόφαση του Πρωτοδικείου της 23ης Οκτωβρίου 2002, T-104/01, Oberhauser κατά ΓΕΕΑ — Petit Liberto (Fifties), Συλλογή 2002, σ. II-4359, σκέψη 47]. Έτσι, το δεσπόζον στοιχείο του υποβληθέντος προς καταχώριση σήματος, που αποτελεί το στολισμένο με λεμόνια στρογγυλό πιάτο, παρουσιάζει μεγαλύτερη σημασία στην ανάλυση του συνόλου του σημείου εφόσον ο καταναλωτής, καθώς παρατηρεί την επισήμανση ενός δυνατού αλκοολούχου ποτού, λαμβάνει υπόψη και συγκρατεί το δεσπόζον στοιχείο του σημείου που του επιτρέπει, στο πλαίσιο μεταγενέστερης αγοράς, να επαναλάβει την εμπειρία.

68 Η υπεροχή του παραστατικού συστατικού στοιχείου που αποτελείται από στολισμένο με λεμόνια στρογγυλό πιάτο εντός του πλαισίου του υποβληθέντος προς καταχώριση σήματος αποτελεί, στη συγκεκριμένη περίπτωση, την εκτίμηση των διακριτικών στοιχείων του προγενεστέρου σήματος από οποιαδήποτε επίπτωση στην εφαρμογή του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94. Πράγματι, μολονότι είναι δυνατό η σημασία του διακριτικού χαρακτήρα ενός προγενεστέρου λεκτικού σήματος να μπορεί να επηρεάσει την εκτίμηση του κινδύνου συγχύσεως (βλ., υπό την έννοια αυτή, την απόφαση του Δικαστηρίου της 11ης Νοεμβρίου 1997, C-251/95, SABEL, Συλλογή 1997, σ. I-6191, σκέψη 24), το κριτήριο αυτό προϋποθέτει ότι υφίσταται, τουλάχιστον, κάποιος κίνδυνος συγχύσεως μεταξύ του προγενεστέρου και του υποβληθέντος προς καταχώριση σήματος. Όμως, από τη συνολική εκτίμηση του κινδύνου συγχύσεως μεταξύ των επίμαχων σημάτων προκύπτει ότι η υπεροχή, όσον αφορά το υποβληθέν προς καταχώριση σήμα, ενός στολισμένου με λεμόνια στρογγυλού πιάτου αποκλείει οποιοδήποτε κίνδυνο συγχύσεως με το προγενέστερο σήμα. Κατά συνέπεια, ουδείς πλέον λόγος συντρέχει να αποφανθεί το Πρωτοδικείο επί του διακριτικού χαρακτήρα του προγενεστέρου σήματος [βλ., υπό την έννοια αυτή, τις αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 12ης Δεκεμβρίου 2002, T-110/01, France Distribution (HUBERT), Συλλογή 2002, σ. II-5275, σκέψεις 64 και 65, που επιβεβαιώθηκε στο

πλαίσιο αναιρετικής διαδικασίας με την απόφαση του Δικαστηρίου της 12ης Οκτωβρίου 2004, C-106/03 P, Vedial κατά ΓΕΕΑ, που δεν έχει ακόμη δημοσιευθεί στη Συλλογή, σκέψη 54 της 22ας Οκτωβρίου 2003, T-311/01, Éditions Albert René κατά ΓΕΕΑ — Trucco (Starix), Συλλογή 2003, σ. II-4625, σκέψη 61, και της 30ής Ιουνίου 2004, T-317/01, M+M κατά ΓΕΕΑ — Mediametrie (M+M EUROdATA), που δεν έχει ακόμη δημοσιευθεί στη Συλλογή, σκέψεις 74 και 75].

69 Κατόπιν των ανωτέρω σκέψεων, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι, παρά το ταυτόσημο των σχετικών προϊόντων, ο βαθμός ομοιότητας μεταξύ των εν λόγω σημάτων δεν είναι τόσο έντονος ώστε να μπορεί να θεωρηθεί ότι το ισπανικό κοινό αναφοράς είναι δυνατόν να θεωρήσει ότι τα σχετικά προϊόντα προέρχονται από την ίδια επιχείρηση ή, ενδεχομένως, από συνδεδεμένες μεταξύ τους οικονομικές επιχειρήσεις. Ως εκ τούτου, αντίθετα προς τη σχετική εκτίμηση του ΓΕΕΑ στην προσβαλλομένη απόφαση, δεν υφίσταται κίνδυνος συγχύσεως μεταξύ των εν λόγω σημάτων κατά την έννοια του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94.

70 Κατά συνέπεια, πρέπει να γίνει δεκτός ο πρώτος λόγος της προσφεύγουσας.

II — Όσον αφορά τον δεύτερο και τρίτο λόγο που αντλούνται, αντιστοίχως, από κατάχρηση εξουσίας και έλλειψη αιτιολογίας

71 Δεδομένου ότι ο πρώτος λόγος πρέπει να γίνει δεκτός, παρέλκει η εξέταση των λοιπών λόγων της προσφεύγουσας.

72 Ως εκ τούτου, πρέπει, σύμφωνα με το άρθρο 63, παράγραφος 3, του κανονισμού 40/94, να ακυρωθεί η προσβαλλομένη απόφαση και να μεταρρυθμιστεί υπό την έννοια ότι η ασκηθείσα από την προσφεύγουσα προσφυγή ενώπιον του τμήματος προσφυγών είναι βάσιμη και, κατά συνέπεια, πρέπει να απορριφθεί η ανακοπή.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 73 Σύμφωνα με το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα εφόσον υπήρξε σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Δεδομένου ότι το καθού ηττήθηκε, πρέπει αυτό να καταδικαστεί, σύμφωνα με τα αιτήματα της προσφεύγουσας, στα δικαστικά έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ (τρίτο τμήμα)

αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση του δευτέρου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) της 24ης Οκτωβρίου 2003 (υπόθεση R 933/2002-2) και τη μεταρρυθμίζει υπό την έννοια ότι η ασκηθείσα από την προσφεύγουσα προσφυγή ενώπιον του ΓΕΕΑ είναι βάσιμη και, κατά συνέπεια, η ανακοπή απορριπτέα.
- 2) Καταδικάζει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.

Jaeger

Azizi

Cremona

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 15 Ιουνίου 2005.

Ο Γραμματέας

Ο Πρόεδρος

H. Jung

M. Jaeger